

Számvetés

– Az időből II. –

*Aki hó idején ásót
fog, olyan akár egy szeleburdi
hátraforduló; a húszfilléres
rajzlapon fekete tinta
folyik végig. Valaki feljajdul*

*és pelenkába törölközik.
A fogasról leesik egy egészségügyi
csomag. A lavór vize
tojássárgája, míg a zománc
tojásbéj.*

*Aki meghalt, azt erős
deszka veszi körül, különben
gomba nőné körbe teste
vonalát. Egy körző hegyével
a plafonba fúródik.*

*Ma megint elfelejtéd,
hogy biciklivel jöttél, zsebedet
csörgeted séta közben:
kavics, dióbél és egy kevés apró.
Egy félig vert nádtető előtt*

*összeszólalkozunk, azt állítod
délután van. Letört metsző
fogadat nézem, ahogy szotyolát
szorítász közé: ez még biztosan
délelőtt.*

*Egy szalmakazlon egyensúlyozó
idős férfi. A kamrajatóval
odacsuktad az ujjad.
Valaki feljajdul
és pelenkába törölközik.*

Savanyúból édes

– Az időből III. –

*A fehérből fekete lesz,
a savanyúból édes.
Már tizenöt percet késik
a busz, figyelem
a toporgók lábváltásainak
ütemét*

*Egy kóbor kutya nyalja
a havat, félig puli, fél hatnál is
több lesz, ahogy a tócsába hajt
egy gumicsizmás férfi. Elültek
a paradicsomokra a lisztecskék.*

*Álmomban egy zacskó szorosan
gumizott juhtúrót nyomkodok,
ki ne szakadjon – mondja anyám.
Az ételre vigyázunk. Ma se tudom
létezik e birskörte is, vagy csak alma.*

*Fekete az ujjad vége. Tán megfagyott?,
kérdézi dédi, biztos a fekete eperfán
ültél, vágja rá mama húsz évvel
később. Így telik el a délelőtt, se tél
nincs, se nyár. Mindjárt háromnegyed kettő.*

*Kibűlt mentateát iszom cukor
nélkül, megszámolom a kétdecis
üvegeken az oda nem illő kupakokat.
A fehérből fekete lesz, de a
a savanyúból édes.*